ního úřadu, a během dopravy nemohla vůbec přijíti do rukou někoho jiného než obžalovaného. Leč způsob, jak došlo k zařadění oné bedničky do vlakové pošty, obžalovaným provázené, a příčina, ze které se tak stalo, není na závadu stejné právní kvalifikaci činu podle § 101 tr. z., neboť nezměnilo se tím skutkově, ani právně nic na poměru stěžovatelovy služby vůbec a ve vztahu k dotčené zásilce zvláště. Rozhodné jest jen, že z příkazu vrchního poštovního ředitele M. zásilka do dopravy vřazena byla; tím vznikl poměr, opodstatňující úřední povinnost obžalovaného a jeho povinností bylo odbaviti ji stejným způsobem jako každou zásilku jinou.

Nebyl proto soudní sbor povinen, jak míní zmateční stížnost, položiti porotcům eventuální otázku, odpovídající skutkové podstatě přestupku zpronevěry ve smyslu § 461 tr. z., poněvadž takovou otázku by musel položiti jen tehdy, kdyby byly tvrzeny okolnosti, které by při správném právním posouzení kryly pojem jiného trestného činu. Předpis § 320 tr. ř. nebyl v souzeném případě porušen a zmateční stížnost je proto jako neodůvodněnou zamítnouti.

Čís. 6120.

Ku skutkovej podstate prečinu podľa § 351 tr. zák. sa nevyžaduje, aby sa vynucovanie majetkového prospechu dialo bezprávne; čin je uskutočnený už tým, že pachateľ k dosiahnutiu účelu v zákone uvedeného vyhráža uverejnením utrhačného alebo na cti urážlivého tvrdenia tlačou, aj keď ono tvrdenie je pravdivé.

Subjektívna stránka skutkovej podstaty.

(Rozh. zo dňa 31. januára 1938, Zm III 18/38.)

N. bol kedysi rozsudkom okresného súdu uznaný za otca nemanželského dieťaťa — dcéry — teraz obžalovanej nemanželskej matky A. Svojej alimentačnej povinnosti učinil zadosť so súhlasom poručenského súdu tým, že složil u súdu pre dieťa väčšiu peňažitú čiastku. Keď dcéra obžalovanej A. dospela a mala sa vydať, poslala obžalovaná N-ovi dva dopisy, v ktorých žiadala, aby jej do ôsmich dní vyplatil určitú sumu na opatrenie výbavy pre dcéru; pri tom hrozila, že, ak jej žiadosti nevyhovie, uverejní celú vec v novinách a doklady o jeho chovaní pošle ministrovi M. Oba súdy nižších stolíc uznaly obžalovanú A. vinnou prečinom vydieračstva podľa § 351 tr. zák.

Najvyšší súd zmätočnú sťažnosť obžalovanej zčasti odmietol, zčasti zamietol.

Z dôvodov:

Podľa zákona je z dôvodu zmätočnosti podľa § 385, čís. 1 a) tr. p. prevedená zmätočná sťažnosť námietkami, že obžalovaná nežiadala na poškodenom určité konanie spôsobom bezprávnym, že nešlo o protiprávny

nárok a že ani po subjektívnej stránke nie je skutková podstata prečinu vydieračstva daná, lebo táto vraj predpokladá úmysel protiprávnym prostriedkom vynútiť nejaké konanie a vedomie pachateľa, že nemá práva na plnenie, ktoré vynucuje, a že toto vedomie tu nie je, keď pachateľ má skutočné, alebo domnelé právo na plnenie, ktoré vynucuje, a konečne námietkou, že obžalovaná nemala úmysel hrozbu splniť a že preto nie je skutková podstata uvedeného prečinu daná, keď nie je možné očakávať splnenie hrozby.

Zmätočnej sťažnosti neľze priznať v tejto časti oprávnenia.

Sťažovateľka buduje v najväčšej časti svoje námietky na mylnom predpoklade, že bola uznaná vinnou aj v prečine vydieračstva podľa § 350 tr. z. Prvý súd síce citoval vo výroku o kvalifikácii aj ustanovenie § 350 tr. z. a odvolací súd v tom smere žiadne opatrenie neučinil, ale z oboch rozsudkov je jasne patrné, že nižšie súdy uznaly obžalovanú vinnou len v prečine podľa § 351 tr. z., ktorý obsahuje samostatnú skutkovú podstatu. Bolo tedy citovanie § 350 tr. z. pri kvalifikácii trestného činu zrejme zbytočné, lebo § 350 tr. z. mal byť citovaný len pri výmere trestu, avšak tým nebol zavinený žiaden v zákone uvedený zmätok.

Ku skutkovej podstate prečinu podľa § 351 tr. z. sa nevyžaduje, aby sa vynucovanie majetkového prospechu dialo bezprávne. Trestný zákon v autentickom znení v § 351 výraz »bezprávne« neuvádza. Skutková podstata tohoto činu je uskutočnená už tým, že pachateľ k dosiahnutiu účelu v zákone uvedeného vyhráža uverejnením utrhačného alebo na cti urážajúceho tvrdenia tlačou, aj keď tvrdené urážlivé alebo pomluvačné skutočnosti sú pravdivé.

Po subjektívnej stránke sa nevyžaduje ani úmysel pachateľa protiprávnym prostriedkom niečo vynútiť, ani vedomie, že nemá ani skutočné alebo aspoň domnelé právo na konanie, ktorého chce dosiahnuť, ale stačí vedomie, že tvrdenie, uverejnením ktorého pachateľ hrozí, je pomluvačné alebo urážlivé a že tak činí v úmysle, aby sebe alebo inému opatril majetkový prospech, a nerozhodné je, či na taký prospech má skutočné právo alebo je presvedčený, že také právo má.

Nie je ani potrebné, aby pachateľ prečinu podľa § 351 tr. z. mal úmysel vyhrážku uskutočniť, resp. aby ohrožený mal obavu, že vyhrážka bude vykonaná, lebo prečin tento je dokonaný už tým, že pachateľ úmyselne vykonal činnosť v § 351 tr. z. uvedenú, tedy vyhrážal.

Čís. 6121.

Podvody, spáchané obvineným jednak v oblasti trestného práva bývalého uhorského (na Slovensku a na Podkarpatskej Rusi), jednak v oblasti trestného práva bývalého rakúskeho (v zemiach českých), neľze považovať za jediný čin, ale treba každý z nich posudzovať za samostatný čin, reálne v smysle § 96 tr. zák. sa sbiehajúci s druhými.

Ak sú dané podmienky podľa § 19 tr. p. a § 56 tr. ř., môže súd rozhodujúci o podvodoch obvineného spáchaných na Slovensku (alebo